

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2008-730-0618

Fremsat den 28. marts 2008 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

(Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1260 af 23. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 114 a, nr. 1 og nr. 4-6, ændres »192 a« til: »192 a, stk. 2«.

2. I § 192 a indsættes som stk. 1:

»Den, som besidder, bærer eller anvender skydevåben i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 4 år, når overtrædelsen sker på offentligt tilgængeligt sted.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 23. oktober 2007, som ændret ved lov nr. 67 af 11. februar 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 762, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »§ 134 a,«: »§ 192 a, stk. 1,«.

§ 3

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1316 af 26. november 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes efter litra a som nyt litra:

»b) kulsyredevedne hardball- og paintballvåben,«

Litra b-d bliver herefter litra c-e.

2. I § 2, stk. 1, 2. pkt., ændres »litra a og b« til: »litra a-c«.

3. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Består overtrædelsen i besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, er straffen fængsel indtil 2 år.«

4. § 10, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3 . Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med fængsel indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder dog med bøde.«

§ 4

I lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1337 af 3. december 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 78 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3 . Tilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke meddeles personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, medmindre straffen tillige er idømt for overtrædelse af anden lovgivning, og den eller de skete overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 5

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. **Indledning**
2. **Besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder**
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Lovforslagets udformning
3. **Varetægtsfængsling**
 - 3.1. Gældende ret
 - 3.2. Lovforslagets udformning
4. **Besiddelse af knive på offentligt tilgængelige steder mv.**
 - 4.1. Gældende ret
 - 4.2. Lovforslagets udformning
5. **Kulsyredrevne hardball- og paintballvåben**
 - 5.1. Gældende ret
 - 5.2. Lovforslagets udformning
6. **Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (fodlænkeordningen)**
 - 6.1. Gældende ret
 - 6.2. Lovforslagets udformning
7. **Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser**
8. **Hørte myndigheder mv.**

Indledning

1.1. Formålet med lovforslaget er at styrke indsatsen mod ulovlig besiddelse af skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven om ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder med en strafferamme på 4 års fængsel, og der lægges i den forbindelse op til en væsentlig skærpelse af straffen i sådanne sager.

Det foreslås endvidere, at der bliver mulighed for af hensyn til retshåndhævelsen at varetægtsfængsle i sager om ulovlig besiddelse mv. af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængelige steder.

Med henblik på at skærpe straffen for ulovlig besiddelse af knive på offentligt tilgængelige steder foreslås våbenloven ændret således, at der i alle tilfælde skal udmåles en frihedsstraf, medmindre særlig formildende omstændigheder begrunder en bødestraf. Det foreslås samtidig, at der ikke skal være mulighed for at fuldbyrde en idømt frihedsstraf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (såkaldt fodlænke) for personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af våbenlovgivningen.

Endelig indeholder lovforslaget en våbenteknisk begrundet ændring af våbenloven, som indebærer, at kulsyredrevne hardball- og paintballvåben sidestilles med luftdrevne hardball- og paintballvåben. Begge disse våbentyper vil således efter forslaget kunne fremstilles og indføres uden tilladelse, og personer over 18 år vil kunne erhverve, besidde, bære eller anvende dem uden tilladelse.

1.2. Ud over disse lovgivningsmæssige initiativer har Rigspolitiet allerede taget en række initiativer med henblik på at styrke indsatsen mod ulovlige våben mv. Rigspolitiet har bl.a. i november 2007 udsendt en rundskrivelse til alle landets politikredse om en intensivering af indsatsen mod illegale skydevåben i kriminelle miljøer, hvor det bl.a. understreges, at politikredsene som led i Rigspolitiets strategi fra 2005 for en forstærket indsats mod de kriminelle grupper, der begår alvorligere kriminalitet, skal gennemføre

en systematisk ordens- og kontrolmæssig indsats og herunder foretage visitationer og ransagninger med henblik på beslaglæggelse af våben. Strategien forudsætter, at den retshåndhævende indsats over for de nævnte grupper og netværk, herunder særligt i sager vedrørende ulovlig besiddelse eller anvendelse af skydevåben, er præget af hurtighed og konsekvens, og at sådanne sager skal søges fremmet mest muligt.

Efter politilovens § 6 kan politiet beslutte, at der i områder, hvor der vurderes at være en forøget risiko for personfarlig kriminalitet, i en vis periode kan foretages stikprøvekontrol af, om nogen besidder eller bærer ulovlige våben på offentligt tilgængeligt sted. Etableringen af sådanne visitationszoner har efter Rigspolitiets opfattelse en præventiv virkning, idet kriminelle personer i videre omfang end ellers undlader at besidde våben, når de befinder sig i de berørte områder. Det er derfor Rigspolitiets opfattelse, at politikredsene i videst muligt omfang bør overveje etablering af visitationszoner, hvor det kan være relevant. Det kan på denne baggrund forventes, at politikredsene fremover vil øge brugen af visitationszoner og ved intensive stikprøvekontroller sikre, at zonerne får en reel effekt.

Politiet er endvidere i gang med at undersøge behovet og mulighederne for med henblik på at forebygge og opklare kriminalitet at tv-overvåge særligt udsatte områder. Rigspolitiet har således bl.a. i samarbejde med Nordjyllands Politi besluttet at iværksætte et forsøg med tv-overvågning af Jomfru Ane Gade i Aalborg med henblik på at afdække de tekniske, juridiske, politimæssige og økonomiske forhold ved tv-overvågning af et offentligt tilgængeligt område. Der er endvidere som et led i finanslovsaftalen afsat 5 mio. kr. årligt i 2008 og 2009 til opsætning af tv-overvågningsudstyr på udsatte steder.

Med henblik på at sikre en særlig hurtig sagsbehandling vil Justitsministeriet efter drøftelse med Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen og Direktoratet for Kriminalforsorgen endvidere tage skridt til at udvide de nuværende målsætninger for sagsbehandlingstiderne i voldssager ved politiet, anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen til også at omfatte sager om ulovlig besiddelse af skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder. Målsætningerne bør efter Justitsministeriets opfattelse for politiet og anklagemyndigheden omfatte sager, hvor der forventes idømt ubetinget fængsel, og for domstolene sager, der afgøres med ubetinget fængsel. Svarende til, hvad der gælder for målsætningerne i voldssager, bør målsætningerne ikke gælde for sager, der omfatter andre lovovertrædelser af væsentlig betydning for strafudmålingen.

Dette indebærer for *politiet og anklagemyndigheden*, at det samlede tidsforbrug fra sagens start (gerningsmanden er identificeret), og indtil sagen indbringes for retten, ikke bør overstige 30 dage. Målsætningen for behandlingstiden ved *domstolene* bør være 37 dage. Heraf udgør berammelsestiden, dvs. tiden fra sagen modtages i retten, til hovedforhandlingen kan indledes, 30 dage, mens der er afsat 7 dage til hovedforhandling og domsafsigelse. For *strafafsoningen* bør målsætningen være, at afsoningen for dømte, som ikke er varetægtsfængslede, iværksættes senest 30 dage efter, at der foreligger fuldbyrdelsesordre.

1.3. Justitsministeriet vil i givet fald, når de foreslåede ændringer har været i kraft i ca. 1 år, give Folketingets Retsudvalg en orientering om erfaringerne med anvendelsen af de nye regler, herunder med henblik på, om den foreslåede begrænsning i brugen af fodlænkeordningen ved helt korte frihedsstraffe for overtrædelse af våbenlovgivningen bør opretholdes.

2. Besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder

2.1. Gældende ret

2.1.1. Efter våbenlovens § 2, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren ved overdragelse at erhverve eller at besidde, bære eller anvende bl.a. skydevåben og ammunition hertil.

Straffen for overtrædelse af våbenloven er bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, jf. våbenlovens § 10, stk. 1. Består overtrædelsen i besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder besiddelse af skydevåben på offentligt tilgæn-

gelige steder eller gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, er straffen fængsel indtil 2 år, jf. § 10, stk. 2.

Våbenlovens § 10, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 411 af 10. juni 1997 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven (Styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, konfiskation, øget vidnebeskyttelse og skærpelse af straffen for våbenbesiddelse mv.). Formålet med lovændringen var hovedsageligt at skærpe straffene i de tilfælde, hvor skydevåben medbringes eller opbevares under omstændigheder, hvor der er en nærliggende risiko for, at våbnene vil blive anvendt til angreb eller forsvar i f.eks. opgør mellem forskellige rockergrupper. Skærpelsen omfatter imidlertid også personer uden tilknytning til rockermiljøet.

Det fremgår af forarbejderne til våbenlovens § 10, stk. 2, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2511, bl.a., at straffen for besiddelse af skydevåben *med tilhørende ammunition* på offentligt tilgængelige steder i førstegangstilfælde forudsættes at være mindst 4 måneders fængsel. Det er ikke et krav, at våbnet er ladt, men den, der er i besiddelse af våbnet, skal samtidig være i besiddelse af ammunition på sin person, i en medbragt taske, i det køretøj, hvori den pågældende antræffes, eller på lignende let tilgængelig måde. I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 6-8 måneders fængsel.

Det fremgår af forarbejderne, at der herudover f.eks. kan være tale om besiddelse af skydevåben under særlig skærpene omstændigheder, hvis våbnet bæres under et indbrud eller brugstyveri af en bil, hvor der kan være fare for, at våbnet anvendes. Anvendelse af våbnet til at fremsætte trusler, der er omfattet af straffelovens § 266, er også en særlig skærpene omstændighed. Straffen vil her afhænge af karakteren af de forhold, hvorunder våbnet er båret, men det er forudsat, at der bliver tale om straf for våbenbesiddelsen, der er noget større end 4 måneders fængsel.

Forarbejderne indeholder ingen særlige angivelser af strafniveauet i sager om besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder *uden tilhørende ammunition*. I Rigsadvokatens meddelelse nr. 6/2005 om sanktionspåstande i våbenlovssager er anført, at det må afgøres ud fra en konkret vurdering af de faktiske omstændigheder i forbindelse med besiddelsen af våbnet, hvorvidt anklagemyndigheden skal nedlægge påstand om frihedsstraf. Rigsadvokaten har oplyst, at det på det foreliggende grundlag ikke er muligt generelt at vurdere strafniveauet i sager, hvor der alene er tale om besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted uden tilhørende ammunition, men at det dog må lægges til grund, at strafniveauet i disse sager ligger under strafniveauet i sager, hvor der er tale om besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt sted.

Tilfælde, hvor en person har *tilladelse til at besidde et skydevåben*, men besidder det på et offentligt tilgængeligt sted under omstændigheder, der er i strid med tilladelsen, vil efter bestemmelsens forarbejder normalt ikke være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2. Som eksempel kan nævnes den situation, at et medlem af en skytteforening, som har tilladelse til at transportere våbnet mellem hjemmet og skydebanen, efter et besøg på skydebanen under undskyldelige omstændigheder medtager våbnet under et ærinde i byen, hvor der i øvrigt ikke er grund til at antage, at den pågældende kan tænkes at bruge våbnet uden for foreningen. I sådanne tilfælde er det forudsat, at den pågældende som hidtil idømmes en bødestraf, jf. våbenlovens § 10, stk. 1.

Det er i forarbejderne endvidere anført, at det ikke kan udelukkes, at der kan forekomme tilfælde, hvor besiddelse af skydevåben med ammunition på offentligt tilgængelige steder sker under sådanne *særlig formildende omstændigheder*, at der ikke er grundlag for at henføre forholdet under våbenlovens § 10, stk. 2. Som eksempel nævnes bl.a. tilfælde, hvor en person transporterer våbnet for en anden, som har våbentilladelse, f.eks. et medlem af en skytteforening, som efter skydetræning har et hastende ærinde og derfor beder et familiemedlem, som ikke har våbentilladelse, om at transportere våbnet til bopælen. Sådanne tilfælde forudsættes bedømt efter § 10, stk. 1.

Efter straffelovens § 192 a straffes den, som i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, udfører, transporterer, erhverver, overdrager, besidder, bærer, anvender, tilvirker, udvikler eller med henblik på udvikling forsker i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, med fængsel indtil 6 år.

Bestemmelsen finder alene anvendelse på våben og eksplosivstoffer, som er af *særdeles farlig karakter*, og som derfor er egnede til at forvolde betydelig skade, f.eks. panserværnsraketter og automatiske skydevåben, herunder maskinpistoler. Øvrige skydevåben er ikke omfattet af straffelovens § 192 a.

Det er i bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2513, forudsat, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 192 a som udgangspunkt vil være mindst 10-12 måneders fængsel. Er våbnet anvendt til f.eks. trusler, jf. straffelovens § 266, bliver der normalt tale om en betydeligt højere straf.

Hvis et skydevåben affyres under omstændigheder, hvor der opstår nærliggende fare for nogens liv eller førlighed, vil den pågældende kunne straffes efter straffelovens § 252, stk. 1, om hensynsløs fareforvoldelse. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis et skydevåben affyres et sted, hvor en eller flere personer er til stede. Efter omstændighederne (afhængigt af gerningsmandens forsæt) vil der også kunne opstå spørgsmål om straf for vold (straffelovens §§ 244-246) eller drab (straffelovens § 237), eventuelt forsøg herpå.

2.2. Lovforslagets udformning

2.2.1. Som det fremgår af pkt. 2.1 ovenfor, blev straffen for bl.a. besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder skærpet ved lov nr. 411 af 10. juni 1997 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven.

I den seneste tid har der bl.a. været en række voldsomme skudepisoder, hvor der er anvendt skydevåben på offentligt tilgængelige steder. Det er Rigspolitiets vurdering, at der er en betydelig mængde skydevåben i omløb, og at der i hvert fald blandt kriminelle grupper og netværk i den seneste tid har været en stigende anvendelse af skydevåben i forbindelse med konfrontationer.

Rigspolitiet er ikke i besiddelse af statistisk materiale, der generelt kan belyse antallet af sager på landsplan, hvor personer ulovligt har besiddet eller anvendt skydevåben, men Rigspolitiet har i forbindelse med arbejdet med monitorering af visse kriminelle grupper og netværk (bander) i 2007 registreret 28 episoder på landsplan, hvor skydevåben har været anvendt i det offentlige rum. Endvidere har Københavns Politis oplyst, at man i 2007 har registreret 13 sager, hvor der i det offentlige rum er afgivet skud med skarp ammunition, og at man i 2007 har registreret 134 sager, hvor personer i det offentlige rum har været i besiddelse af skydevåben beregnet til skarp ammunition. Det er Rigspolitiets vurdering, at man – med de forbehold, som må følge af, at København er en storby – må kunne lægge til grund, at der også i landets øvrige politikredse er tale om et betydeligt antal sager, hvor en person i det offentlige rum har været i besiddelse af skydevåben eller har afgivet skud med skarp ammunition.

Som anført i pkt. 1.2 ovenfor har Rigspolitiet allerede taget en række initiativer med henblik på at styrke indsatsen mod ulovlige skydevåben mv. På den ovenfor anførte baggrund er der herudover efter Justitsministeriets opfattelse også behov for at styrke det strafferetlige værn mod ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder, således at der sker en betydelig skærpelse af straffene på dette område.

Dette bør efter Justitsministeriets opfattelse både omfatte tilfælde, hvor skydevåben besiddes med tilhørende ammunition, og hvor skydevåben besiddes uden ammunition. Også besiddelse af et ikke-skarpladt våben vil således kunne være en medvirkende faktor til, at en konflikt f.eks. optrappes og udvikler sig betydeligt mere voldeligt, end det ellers ville have været tilfældet, hvis våbnet f.eks. anvendes til trusler eller lignende, og hvis andre aktører i konflikten også er i besiddelse af våben.

Hertil kommer, at det i nogle tilfælde formentlig vil kunne være mere eller mindre tilfældigt, om våbnet bæres sammen med ammunition eller ej, og navnlig hvis der er tale om personer fra kriminelle miljøer, vil disse antagelig ofte i praksis meget hurtigt kunne fremskaffe ammunition til et våben, de har med sig. En strafskærpe, der omfatter besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder både med og uden ammunition, vil endvidere afspejle, at enhver besiddelse af ulovlige skydevåben på offentligt tilgængelige steder er en særdeles alvorlig overtrædelse af våbenlovgivningen, der potentielt indebærer en betydelig risiko for andre menneskers liv eller helbred.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven (som § 192 a, stk. 1), hvorefter den, som besidder bærer eller anvender skydevåben i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 4 år, når overtrædelsen sker på et offentligt tilgængeligt sted.

2.2.2. Den foreslåede bestemmelse omfatter den, der *besidder, bærer eller anvender* skydevåben på offentligt tilgængelige steder. Dette svarer som udgangspunkt til de handlinger, der er omfattet af forbuddet i våbenlovens § 2, stk. 1.

Bestemmelsen omfatter besiddelse mv. af skydevåben på *offentligt tilgængelige steder*, hvor der efter Justitsministeriets opfattelse bør ske en betydelig skærpe af straffen for ulovlig våbenbesiddelse som følge af den potentielle fare for andre menneskers sikkerhed.

Den foreslåede bestemmelse er udformet sådan, at der skal være tale om besiddelse mv. af skydevåben i strid med våbenlovgivningen *under særlig skærpende omstændigheder* på offentligt tilgængelige steder. Hermed sigtes først og fremmest til det pågældende skydevåbens farlighed, hvilket bør fastlægges med udgangspunkt i våbenlovens regulering af skydevåben, som er baseret på en generel vurdering af våbenets farlighed. Det er således forudsat, at besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder som udgangspunkt vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, medmindre der er tale om skydevåben, som det alene er forbudt at besidde for personer under 18 år, jf. våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt. (som udgangspunkt luft- og fjederbøsser, bortset fra armbøsser og slangebøsser).

Det bemærkes, at Justitsministeriet den 19. december 2007 har sendt et udkast til bekendtgørelse om ændring af våbenbekendtgørelsen i høring, hvorefter luft- og fjedervåben med en anlagsenergi ved munden for den samlede haglvægt på over 10 joule på grund af deres farlighed omfattes af forbuddet i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. Luftdrevne hardball- og paintballvåben, som på grund af den anvendte ammunition (plastikkugler eller kugler bestående af gelatineskaller med farvestof eller massivt gummi) er væsentligt mindre farlige end almindelige luft- og fjedervåben, er dog ikke omfattet af udkastet. Denne ændring vil i givet fald indebære, at også besiddelse af de nævnte luft- og fjedervåben på offentligt tilgængeligt sted vil være omfattet af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1. I de indkomne høringssvar vedrørende bekendtgørelsen er der rejst nogle spørgsmål af mere teknisk karakter, som er under afklaring. Bekendtgørelsen forventes udstedt i løbet af foråret.

Udgangspunktet vil således være, at besiddelse mv. af skydevåben, der er omfattet af det generelle forbud i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, vil være omfattet af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1, når besiddelsen mv. sker på offentligt tilgængeligt sted.

Lovforslaget indebærer, at ulovlig besiddelse på offentligt tilgængelige steder af skydevåben, bortset fra visse mindre farlige skydevåben, fremover som udgangspunkt skal straffes efter den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven og ikke efter våbenlovens § 10, stk. 2.

Der vil ligesom efter den gældende bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2, kunne forekomme tilfælde, hvor besiddelsen af de omhandlede skydevåben på offentligt tilgængeligt sted sker under *specielle konkrete omstændigheder*, der ikke kan anses for særlig skærpende, således at overtrædelsen ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse, jf. herved pkt. 2.1.1 ovenfor om tilfælde, hvor en person transporterer våbnet for en anden, som har våbentilladelse, f.eks. et medlem af en skytteforening, som efter skydetræ-

ning har et hastende ærinde og derfor beder et familiemedlem, som ikke har våbentilladelse, om at transportere våbnet til bopælen. Tilsvarende bør tilfælde, hvor en person har *tilladelse til at besidde et skydevåben*, men besidder det på et offentligt tilgængeligt sted under omstændigheder, der er i strid med tilladelsen, i almindelighed heller ikke henføres under den foreslåede bestemmelse, jf. også pkt. 2.1.1 ovenfor om den gældende bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2. Sådanne tilfælde vil som hidtil normalt skulle bedømmes efter våbenlovens § 10, stk. 1.

2.2.3. Med den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, lægges der op til en væsentlig skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder. Det forudsættes således, at straffen for besiddelse af *skydevåben med tilhørende ammunition* på offentligt tilgængelige steder i førstegangstilfælde normalt vil være 6 måneders fængsel (mod i dag 4 måneder). Det er som efter den gældende bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2, ikke et krav, at våbnet er ladt, men den, der er i besiddelse af våbnet, skal samtidig være i besiddelse af ammunition på sin person, i en medbragt taske, i det køretøj, hvori den pågældende antræffes, eller på anden lignende let tilgængelig måde. I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 8-10 måneders fængsel (mod i dag 6-8 måneder).

Ved besiddelse af *skydevåben uden tilhørende ammunition* på offentligt tilgængelige steder forudsættes det, at straffen i førstegangstilfælde fremover normalt vil være 4 måneders fængsel. I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 6-8 måneders fængsel. Dette indebærer en betydelig skærpelse af straffen i forhold til i dag, hvor det, som nævnt i pkt. 2.1.1 ovenfor, beror på en konkret vurdering, om der bliver tale om frihedsstraf.

Hvis der herudover foreligger yderligere skærpende omstændigheder, f.eks. såfremt skydevåbenet bæres i forbindelse med et *indbrud* eller *brugstyveri* af en bil eller anvendes til *trusler*, hvor der kan være særlig fare for, at våbnet anvendes, vil straffen for våbenbesiddelsen afhænge af karakteren af de forhold, hvorunder våbnet er båret, men det forudsættes, at der i sådanne tilfælde bliver tale om en straf for våbenbesiddelsen, der ligger noget over de angivne straffniveauer.

Såfremt skydevåbnet ikke blot har været i gerningsmandens besiddelse, men også har været *affyret* på offentligt tilgængeligt sted, men uden konkret at have medført fare for andre menneskers liv eller førlighed, forudsættes straffen at være noget over de ovennævnte 6 måneders fængsel i førstegangstilfælde. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis et skydevåben affyres, hvor der ikke er andre mennesker til stede, som kan blive ramt.

Hvis affyringen af skydevåbnet har indebåret en overtrædelse af straffelovens § 252 om fremkaldelse af nærliggende fare for andres liv eller førlighed, vil der skulle straffes for overtrædelse af både den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, og straffelovens § 252. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis et skydevåben affyres et sted, hvor en eller flere personer risikerer at blive ramt, jf. pkt. 2.1.3 ovenfor. Den samlede strafudmåling for overtrædelse af både straffelovens § 192 a, stk. 1, og § 252 vil i sådanne tilfælde bero på sagens konkrete omstændigheder, herunder bl.a. de nærmere omstændigheder omkring affyringen af våbnet og den fare, der har været for andre personers liv eller førlighed. Det forudsættes, at straffen under alle omstændigheder vil ligge betydeligt over de 6 måneders fængsel, der som nævnt forudsættes at være straffen, hvor skydevåbnet alene har været i gerningsmandens besiddelse (og ikke affyret) på offentligt tilgængeligt sted.

Det bemærkes, at fastsættelsen af straffen fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger omstændigheder, der taler herfor.

Der tilsigtes med lovforslaget ikke ændringer af straffen for *besiddelse af våben på bopælen eller andre ikke offentligt tilgængelige steder*, der som hidtil vil skulle straffes efter våbenlovens § 10, stk. 1 eller 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1), og bemærkningerne hertil.

2.2.4. Den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 1 i straffelovens § 192 a om ulovlig besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængelige steder vil medføre, at en sådan overtrædelse efter omstændighederne kan give grundlag for udvisning også efter reglen i udlændingelovens § 22, nr. 6, som henviser til bl.a. straffelovens § 192 a. En sådan overtrædelse vil endvidere bl.a. være omfattet af reglen i udlændingelovens § 11, stk. 7, nr. 3, om begrænsning i adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

3. Varetægtsfængsling

3.1. Gældende ret

Efter retsplejelovens § 762, stk. 1, kan en person varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, såfremt lovovertrædelsen har en strafferamme på mindst fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Herudover skal der være bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil unddrage sig retsforfølgning, på fri fod vil begå ny kriminalitet eller vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, kan en person endvidere under visse betingelser varetægtsfængsles af hensyn til retshåndhævelsen (såkaldt retshåndhævelsesarrest). Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, kan der således ske varetægtsfængsling, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at den sigtede har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at den pågældende ikke er på fri fod. Varetægtsfængsling efter bestemmelsen antages at forudsætte, at gerningsmanden forventes idømt en »langvarig fængselsstraf mv.«, dvs. en ubetinget fængselsstraf på i størrelsesordenen mindst 8-10 måneder.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, kan der endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at den pågældende har begået en række nærmere angivne lovovertrædelser (navnlig vold mv.), såfremt lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 3, kan varetægtsfængsling ikke anvendes, hvis lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af bøde eller fængsel i højst 30 dage, eller hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis den pågældende findes skyldig (proportionalitetsprincippet).

Som det fremgår af pkt. 2.1.1 ovenfor, er strafferammen for overtrædelse af våbenloven, herunder besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted, op til 2 års fængsel, jf. våbenlovens § 10, stk. 1 og 2. Der er således efter de gældende regler i et vist omfang mulighed for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, hvis der foreligger bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil unddrage sig forfølgningen, på fri fod vil begå ny kriminalitet eller vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre.

Derimod kan der ikke ske varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen efter retsplejelovens § 762, stk. 2, i sager om overtrædelse af våbenloven, herunder besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder. Der er alene mulighed for retshåndhævelsesarrest i sager om besiddelse af særligt farlige skydevåben efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, der har en strammeramme på op til 6 års fængsel, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1.

3.2. Lovforslagets udformning

Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1496/2008 om retshåndhævelsesarrest i sædelighedssager indeholder en række mere generelle overvejelser om anvendelsen af retshåndhævelsesarrest, jf. navnlig betænkningen side 41-48 og pkt. 3.1.4 i de almindelige bemærkninger til det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af retsplejeloven (retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager).

Efter Justitsministeriets opfattelse taler de hensyn, der begrundet varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i sager om bl.a. vold og hensynsløs fareforvoldelse (straffelovens § 252), for, at der også i sager om besiddelse mv. af ulovlige skydevåben på offentligt tilgængelige steder bør være mulighed for retshåndhævelsesarrest navnlig på grund af risikoen for, at et medbragt skydevåben faktisk anvendes med deraf følgende særlig fare for andre menneskers liv eller helbred.

Det foreslås på den baggrund at tilføje den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, i opregningen i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, således at der kan ske varetægtsfængsling, hvis der foreligger en særligt bestyrket mistanke om en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, der efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sager om ulovlig våbenbesiddelse vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1 (forslaget til retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

4. Besiddelse af knive på offentligt tilgængelige steder mv.

4.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 4, stk. 1, er det forbudt på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende at bære eller besidde kniv eller dolk, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål. Forbuddet omfatter dog ikke foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position.

Bestemmelsen blev oprindelig indsat i våbenloven ved lov nr. 861 af 23. december 1987. Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 1987-88, Tillæg A, spalte 1775-1808, at det efter bestemmelsen er forbudt at gå med kniv, hvis den bæres blot til pynt eller lignende, eller den ikke skal bruges til noget bestemt. Det er heller ikke tilladt at bære kniv f.eks. med henblik på at skulle forsvare sig selv eller andre, hvis der eventuelt skulle opstå en truende situation.

Skal kniven derimod anvendes som værktøj i (lovligt) erhverv eller bruges i forbindelse med jagt, lystfiskeri og sportsudøvelse, er det tilladt at bære den på offentligt sted. Det gælder også, når kniven bæres, mens den pågældende person er på vej direkte til eller fra den pågældende aktivitet. Opregningen i lovteksten er ikke udtømmende, jf. ordene »eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål«. Således vil kniv også kunne bæres som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette gælder f.eks. for spejdere og andre, der dyrker friluftsvirksomhed og i den forbindelse anvender kniv.

Herudover er der en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen er tilladt at bære kniv på offentligt sted. Her tænkes navnlig på situationer, hvor det i forbindelse med transport af kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Kniven er f.eks. købt i en forretning og skal bringes hjem til bopælen.

Ved lov nr. 217 af 31. marts 2004 fik § 4, stk. 1, sin nuværende affattelse. Bestemmelsens stedlige anvendelsesområde blev udvidet fra offentligt tilgængelige steder til også at omfatte uddannelsessteder, ung-

domsklubber, fritidsordninger og lignende. Ud over at *bære* kniv kom bestemmelsen endvidere til også at omfatte *besiddelse* af kniv, hvilket betyder, at også besiddelse af knive i biler på offentligt tilgængelige steder uden et anerkendelsesværdigt formål er forbudt. Endelig blev undtagelsen vedrørende foldeknive indsnævret fra at gælde foldeknive med en klinge på højst 7 cm til kun at gælde foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position.

Straffebestemmelsen vedrørende overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, findes i våbenlovens § 10, stk. 3, som ligeledes fik sin nuværende affattelse ved ovennævnte ændringslov fra 2004. Efter bestemmelsen straffes overtrædelse af § 4, stk. 1, med bøde. Er den pågældende tidligere straffet for overtrædelse af § 4, stk. 1, er straffen fængsel indtil 2 år.

Efter våbenlovens § 4, stk. 2, kan justitsministeren udstede regler om et (generelt) forbud mod bl.a. at besidde eller bære visse knive. I henhold hertil er der i § 14 i våbenbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005) fastsat et forbud mod bl.a. at besidde eller bære en række særlig farlige knive uden tilladelse fra politiet.

Forbuddet – der gælder generelt og således ikke er begrænset til offentligt tilgængelige steder mv. – omfatter blandt andet knive, hvis klinge overstiger 12 cm, medmindre de er udformet til og bæres eller besiddes med henblik på anvendelse i erhverv, til husholdningsbrug eller ved jagt, lystfiskeri eller sportsdykning, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3. Herudover omfatter forbuddet en række andre knive, der har en særlig farlig konstruktion, herunder springknive og enhåndsbetjente foldeknive, jf. § 14, stk. 1, nr. 2-8.

I henhold til bekendtgørelsens § 43, stk. 4, straffes overtrædelse af § 14, stk. 1, med bøde. I tredjegangstilfælde eller derover er straffen fængsel indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder dog bøde.

Bæres eller besiddes en særlig farlig kniv, jf. våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, uden politiets tilladelse og uden et anerkendelsesværdigt formål på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende, foreligger der en overtrædelse af både våbenlovens § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1.

De nuværende bødetakster mv. i sager om overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, fremgår af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende ovennævnte ændringslov nr. 217 af 31. marts 2004, jf. Folketingstidende 2003-04, Tillæg A, spalte 3109-3176, og af Rigsadvokatens meddelelse nr. 6/2005 om sanktionspåstande i våbenlovssager.

Ved overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, uden samtidig overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1 (ulovlig besiddelse af »almindelige« knive på offentligt tilgængelige steder mv.), forudsættes der fastsat en bøde på 3.000 kr. i førstegangstilfælde.

I sager, hvor der foreligger en overtrædelse af både våbenlovens § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1 (ulovlig besiddelse af særlig farlige knive på offentligt tilgængelige steder mv.), forudsættes der fastsat en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde.

Straffen for overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, forudsættes i andengangstilfælde fastsat til fængsel i 7 dage. Hvis betingelserne herfor er opfyldt, kan straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Der kan endvidere forekomme tilfælde, hvor ubetinget frihedsstraf i andengangstilfælde vil forekomme urimelig henset til de omstændigheder, hvorunder kniven mv. har været medbragt, og i sådanne tilfælde er der mulighed for at idømme bøde.

Det bemærkes, at straffen for en eventuel samtidig overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, i andengangstilfælde eller derover absorberes af straffen for overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1.

I tredjegangstilfælde er udgangspunktet en frihedsstraf på mindst 14 dages fængsel. Rigsadvokaten har i sin meddelelse oplyst, at straffene i disse tilfælde som hovedregel har været ubetingede.

Lovforarbejderne til våbenlovens § 10, stk. 3, indeholder ingen nærmere retningslinjer for strafniveauet i fjerde- og femtegangstilfælde. Fra retspraksis kan imidlertid nævnes en dom vedrørende et fjerdegangs-

tilfælde, som er omtalt i underbilag 1 til bilag 1 i lovforslaget vedrørende lovændringen fra 2004, hvor der blev idømt 20 dages fængsel, og en dom vedrørende et femtegangstilfælde, som er refereret i Tidsskrift for Kriminalret, 2003, side 189, hvor der blev idømt fængsel i 30 dage.

4.2. Lovforslagets udformning

I lyset af den seneste tids voldsepisoder, der har involveret brug af kniv, har Justitsministeriet overvejet, hvordan man kan bekæmpe denne form for personfarlig kriminalitet og således forhindre nye knivoverfald.

Straffen for at overtræde forbuddet mod at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængelige steder mv., jf. våbenlovens § 4, stk. 1, er i dag i førstegangstilfælde en bøde på enten 3.000 kr. eller 5.000 kr. afhængig af knivens art, jf. pkt. 4.1 ovenfor. Efter Justitsministeriets opfattelse er der imidlertid behov for en betydelig skærpelse af straffene på dette område, således at det på en tydelig og forståelig måde tilkendes, at forbuddet mod at bære kniv på offentligt tilgængelige steder skal overholdes.

Det er Justitsministeriets vurdering, at det vil have en præventiv effekt at gennemføre en strafskærpelse, hvorefter ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder som udgangspunkt skal straffes med frihedsstraf allerede i førstegangstilfælde.

Det foreslås på den baggrund, at våbenlovens § 10, stk. 3, affattes således, at overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med fængsel indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder dog med bøde.

Det forudsættes i den forbindelse, at der i *førstegangstilfælde* af overtrædelse af § 4, stk. 1, som altovervejende hovedregel fastsættes en kort ubetinget frihedsstraf på 7 dages fængsel.

For unge under 18 år kan straffen dog gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Hvis der foreligger særlig formildende omstændigheder, kan der – både for lovovertrædere over og under 18 år – i førstegangstilfælde idømmes bøde i stedet for fængsel. Der kan således forekomme tilfælde, hvor en frihedsstraf i førstegangstilfælde vil forekomme urimelig henset til de omstændigheder, hvorunder kniven har været medbragt.

Særlig formildende omstændigheder kan navnlig tænkes at foreligge i tilfælde, hvor en person oprindeligt har haft et anerkendelsesværdigt formål (i våbenlovens forstand) med at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængeligt sted, men på grund af f.eks. et svinkeærinde eller en forglemmelse efterfølgende er kommet i en situation, hvor det ikke (længere) er lovligt at bære eller besidde den pågældende kniv.

Der kan således efter omstændighederne foreligge særlig formildende omstændigheder, hvis der f.eks. er tale om en person, som efter en arbejdsdag, fisketur, spejdetur eller lignende, hvor vedkommende lovligt har båret eller været i besiddelse af en kniv, foretager et restaurationsbesøg med kniven i lommen eller tasken i stedet for at tage direkte hjem og dermed overtræder forbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1.

Hvis en person bærer kniv på steder eller under omstændigheder, hvor der er en nærliggende risiko for, at der kan opstå tilspidsede situationer af potentiel voldelig karakter – f.eks. i værtshusmiljøer i aften- eller nattetimerne – vil der dog kun sjældent foreligge særlig formildende omstændigheder, uanset om den pågældende person tidligere på dagen har haft et anerkendelsesværdigt formål med at bære kniven.

Hvis der foreligger særlig formildende omstændigheder, forudsættes der som hidtil idømt en bøde på 3.000 kr. Hvis forholdet samtidig udgør en overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, forudsættes bøden fastsat til 5.000 kr.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 4 (forslaget til våbenlovens § 10, stk. 3), og bemærkningerne hertil, hvor bl.a. strafudmålingen i gentagelsestilfælde er omtalt.

5. Kulsyre-drevne hardball- og paintballvåben

5.1. Gældende ret

Det er i dag forbudt for enhver at indføre, fremstille, erhverve, besidde, bære eller anvende *kulsyre-drevne* hardball- og paintballvåben uden tilladelse fra justitsministeren, jf. våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt.

Det er derimod alene forbudt for personer under 18 år at erhverve, besidde, bære eller anvende *luftdrevne* hardball- og paintballvåben uden tilladelse, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 2, litra a. Personer over 18 år kan uden særlig tilladelse erhverve, besidde, bære eller anvende sådanne våben.

Ammunition til hardball- og paintballvåben er ikke omfattet af våbenloven.

5.2. Lovforslagets udformning

Rigspolitiet har oplyst, at våben, der anvender kulsyre som drivmiddel, typisk er væsentligt svagere end luftdrevne våben, og Rigspolitiet ser derfor ikke nogen våbenteknisk begrundelse for at skelne mellem de nævnte våbentyper.

På den baggrund og under hensyn til, at hardball- og paintballvåben alene anvender plastiklugler eller lugler bestående af gelatineskaller med farvestof eller massivt gummi, foreslås det, at kulsyre-drevne hardball- og paintballvåben sidestilles med luftdrevne hardball- og paintballvåben. Dette indebærer, at personer over 18 år fremover uden særlig tilladelse vil kunne erhverve, besidde, bære eller anvende begge typer våben.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 1 (forslaget til våbenlovens § 1, stk. 2, litra b), og bemærkningerne hertil.

6. Fuldbyrkelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (fodlænkeordningen)

6.1. Gældende ret

Efter straffuldbyrdeleslovens § 78 a, stk. 1, kan personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 3 måneder, efter ansøgning gives tilladelse til, at straffen udstås på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (den såkaldte fodlænkeordning), såfremt den pågældende person på gerningstidspunktet ikke var fyldt 25 år (§ 78 a, stk. 1, nr. 1), eller straffen er idømt for overtrædelse af færdselsloven (§ 78 a, stk. 1, nr. 2).

Tilladelsen til at udstå straffen på bopælen under intensiv overvågning og kontrol meddeles af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 a, stk. 1. Tilladelsen forudsætter, at en række betingelser er opfyldt, og at den pågældende i øvrigt skønnes egnet til denne afsoningsform, jf. § 78 b.

Justitsministeriet har den 12. marts 2008 fremsat lovforslag om ændring af straffuldbyrdelesloven (Udvidelse af ordningen vedrørende fuldbyrkelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol) (L 97). Lovforslaget indebærer, at fodlænkeordningen udvides, så den kommer til at omfatte alle personer, der idømmes fængselsstraf i indtil 3 måneder, uanset den dømtes alder og forseelsens art.

6.2. Lovforslagets udformning

Som der nærmere er redegjort for under pkt. 1.2, finder Justitsministeriet det særligt væsentligt, at der reageres hurtigt og konsekvent i sager om ulovlig besiddelse af skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder, og Justitsministeriet vil derfor bl.a. tage initiativ til, at de nuværende målsætninger for sagsbehandlingstiderne i voldssager mv. udvides til også at omfatte disse lovovertrædelser. Det vil bl.a. indebære, at afsoningen for dømte, som ikke er varetægtsfængslede, så vidt muligt skal iværksættes senest 30 dage efter, at der er givet fuldbyrdelesordre.

Tilladelse til at afsone med fodlænke forudsætter, at der på baggrund af den dømtes ansøgning gennemføres en særlig visitationsprocedure, og der skal i tilknytning hertil udarbejdes en egnethedsvurdering af den dømte. Den nødvendige sagsbehandlingstid, før denne afsoningsform i givet fald kan iværksættes, medfører, at afsoning i fodlænke i praksis ikke vil kunne iværksættes inden for den nævnte tidsramme.

Det er et hovedformål med fodlænkeordningen at fremme den dømtes fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet gennem arbejde eller uddannelse. Dette hensyn gør sig gældende i væsentlig mindre grad for dømte, der skal afsone helt korte frihedsstraffe på op til 14 dage, idet afsoningen her i de fleste tilfælde vil kunne gennemføres uden en negativ påvirkning af den pågældendes uddannelsesforløb eller arbejdssituation. Endvidere er det ved disse helt korte straffe vanskeligt at tilrettelægge et effektivt kriminalitetsforebyggende program for den dømte, som er et vigtigt led i fodlænkeordningen.

Med den foreslåede ændring af våbenlovens § 10, stk. 3, lægges der op til, at overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, om ulovlig besiddelse af knive på offentligt tilgængelige steder mv. i førstegangstilfælde som altovervejende hovedregel skal medføre en kort ubetinget frihedsstraf på 7 dages fængsel og i anden gangstilfælde 14 dages fængsel. Denne del af lovforslaget må antages at ville medføre en betydelig ressourcemæssig belastning af kriminalforsorgen, hvis de dømte skal have mulighed for at afsone disse helt korte straffe med fodlænke, idet det bemærkes, at det administrative arbejde med visitation, egnethedsvurdering, praktisk iværksættelse mv. af en afsoning i hjemmet med fodlænke er det samme uanset straffens længde.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet, at der ikke bør være mulighed for at afsone helt korte fængselsstraffe på op til og med 14 dages fængsel for overtrædelse af våbenlovgivningen på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i straffuldbyrdslovens § 78 a, stk. 3, der undtager fængselsstraffe indtil 14 dage for overtrædelse af våbenlovgivningen fra fodlænkeordningen, dog således, at dette ikke gælder, hvis straffen tillige er idømt for overtrædelse af anden lovgivning, og overtrædelsen af våbenlovgivningen ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde, jf. lovforslagets § 4.

Som nævnt i pkt. 6.1 har Justitsministeriet den 12. marts 2008 fremsat et lovforslag om ændring af straffuldbyrdsloven (L 97), hvorefter fodlænkeordningen udvides, så den kommer til at omfatte alle personer, der idømmes fængselsstraf i indtil 3 måneder uanset den dømtes alder og forseelsens art. Såfremt lovforslag L 97 vedtages, vil Justitsministeriet fremsætte et ændringsforslag, der tilpasser nærværende lovforslag redaktionelt, idet den foreslåede undtagelse for helt korte frihedsstraffe for overtrædelse af våbenlovgivningen i givet fald også bør gælde for dømte over 25 år.

Da der kan være en vis usikkerhed om, hvordan de foreslåede ændringer af straffebestemmelserne vil virke, vil Justitsministeriet anmode Rigsadvokaten om at følge effekten af strafskærpelserne, og kriminalforsorgen vil løbende følge belægsudviklingen. Justitsministeriet vil i givet fald på baggrund heraf over for Folketingets Retsudvalg redegøre for erfaringerne med de nye regler, når de har været i kraft i ca. et år, herunder med henblik på, om den foreslåede begrænsning i adgangen til at anvende fodlænkeordningen i sager om overtrædelse af våbenlovgivningen bør opretholdes.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 1, (forslaget til straffuldbyrdslovens § 78 a, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Med lovforslaget skærpes straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben og knive på offentlig tilgængelige steder. Strafskærpelserne forventes at medføre en forøgelse af strafmassen, når de er slået fuldt igennem. Med den nuværende belægsituation i kriminalforsorgen kan forøgelsen rummes inden for den eksisterende kapacitet. Kriminalforsorgen følger løbende belægsudviklingen, og Rigsadvokaten vil følge effekten af strafskærpelserne, jf. også Aftale mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Ny Alliance om flerårsaftale for kriminalforsorgen 2008-2011 af 28. februar 2008.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet eller borgerne.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Strafskærpelserne forventes at medføre en forøgelse af strafmassen. Med den nuværende belægssituation i kriminalforsorgen kan forøgelsen rummes inden for den eksisterende kapacitet. Kriminalforsorgen følger løbende belægsudviklingen, og Rigsadvokaten vil følge effekten af strafs-kærpelserne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

8. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Amnesty International, Børne- og Ungdomsorganisationernes Landsråd, Danmarks Jægerforbund, Dansk Bøssemager- og Våbenhandlerforening, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Knivforening, Dansk Skytte Union, Danske Våbenhandleres Brancheforening, De Danske Skytteforeninger, Det Kriminalpræventive Råd, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Kriminalforsorgsforeningen, Dansk Fængselsforbund og HK Landsklubben Kriminalforsorgen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilaget til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser og ændringer sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

(Straffeloven)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til straffelovens § 192 a, stk. 1).

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 1 i straffelovens § 192 a, hvorefter den, som besidder bærer eller anvender skydevåben i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 4 år, når overtrædelsen sker på et offentligt tilgængeligt sted.

Det er en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at der foreligger en overtrædelse af våbenloven.

Bestemmelsen vedrører alene besiddelse mv. af skydevåben på *offentligt tilgængelige steder*. Herved forstås som efter den gældende bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2, steder, hvortil der er almindelig adgang, herunder veje, parker, offentlige transportmidler, restauranter, butikker, butikcentre, forlystelsessteder og offentlige kontorer. Besiddelse af skydevåben i en bil, der befinder sig på offentligt tilgængeligt sted, vil også være omfattet af begrebet.

Med betingelsen om, at der skal være tale om besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængeligt steder *under særlig skærpende omstændigheder*, sigtes først og fremmest til det medtagne skydevåbens farlighed. Besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder vil som udgangspunkt være omfattet af den foreslåede bestemmelse, medmindre der er tale om skydevåben, som det alene er forbudt at besidde for personer under 18 år, jf. våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt. (som udgangspunkt luft- og fjederbøsser, bortset fra armbrøster og slangebøsser).

Lovforslaget indebærer, at ulovlig besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængelige steder fremover som udgangspunkt skal straffes efter forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1, og ikke efter våbenlovens § 10, stk. 2. Der henvises herved også til den foreslåede ændring af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

Der vil ligesom efter den gældende bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2, kunne forekomme tilfælde, hvor besiddelsen af de omhandlede skydevåben på offentligt tilgængeligt sted sker under *specielle konkrete omstændigheder*, der ikke kan anses for særlig skærpende, således at overtrædelsen ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det samme vil i almindelighed gælde tilfælde, hvor en person har *tilladelse til at besidde et skydevåben*, men besidder det på et offentligt tilgængeligt sted i strid med tilladelsen. Sådanne tilfælde vil som hidtil normalt skulle bedømmes efter våbenlovens § 10, stk. 1. Der henvises herom i det hele til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med lovforslaget lægges der op til en væsentlig skærpelse af straffen for besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder, jf. pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, der indeholder en nærmere beskrivelse af det forudsatte straffniveau efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

(retsplejeloven)

Det foreslås, at der også i sager om ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder omfattet af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 2), bliver mulighed for at varetægtsfængsle af hensyn til retshåndhævelsen efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2. Det vil være en be-

tingelse for varetægtsfængsling på dette grundlag, at der foreligger en særligt bestyrket mistanke om en overtrædelse af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1, der efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og at hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sager om ulovlig våbenbesiddelse vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

(våbenloven)

Med den foreslåede ændring sidestilles kulsyredrevne hardball- og paintballvåben med luftdrevne hardball- og paintballvåben. Dette indebærer, at kulsyredrevne hardball- og paintballvåben ligesom luftdrevne hardball- og paintballvåben fremover kan fremstilles og indføres uden tilladelse. Personer over 18 år kan endvidere erhverve, besidde, bære og anvende både luftdrevne og kulsyredrevne hardball- og paintballvåben uden tilladelse.

Efter våbenlovens § 2, stk. 1, 2. pkt., vil det derimod fortsat være forbudt for personer under 18 år at erhverve, besidde, bære eller anvende hardball- og paintballvåben uden tilladelse, uanset om våbnene anvender luft eller kulsyre som drivmiddel.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 3, nr. 1.

Som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, der indebærer, at besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder fremover som udgangspunkt vil skulle straffes efter den foreslåede bestemmelse i straffeloven § 192 a, stk. 1, foreslås det, at ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder ikke længere nævnes som en skærpende omstændighed i våbenlovens § 10, stk. 2.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen tilsigtes en skærpelse af straffen for overtrædelse af § 4, stk. 1, således at der i *førstegangstilfælde* af overtrædelse af § 4, stk. 1, som altovervejende hovedregel fastsættes en kort ubetinget frihedsstraf på 7 dages fængsel.

For unge under 18 år kan straffen dog gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Hvis der foreligger særlig formildende omstændigheder, jf. nærmere herom pkt. 4.2 i de almindelige bemærkninger, kan der – både for lovovertrædere over og under 18 år – i førstegangstilfælde idømmes bøde i stedet for fængsel.

I disse tilfælde forudsættes der som hidtil idømt en bøde på 3.000 kr. Hvis forholdet samtidig udgør en overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, forudsættes bøden fastsat til 5.000 kr.

I *andengangstilfælde* forudsættes der som altovervejende hovedregel idømt en ubetinget frihedsstraf på 14 dages fængsel. Dette gælder som udgangspunkt også for unge under 18 år. Også i andengangstilfælde kan der – både for lovovertrædere over og under 18 år – imidlertid foreligge sådanne særlig formildende omstændigheder, at der alene bør idømmes en bøde.

I *tredjegangstilfælde* forudsættes der som altovervejende hovedregel idømt en ubetinget frihedsstraf på mindst 20 dage. Der vil i tredjegangstilfælde og derudover kun i helt sjældne tilfælde kunne tænkes at være tale om sådanne særlig formildende omstændigheder, at udgangspunktet om frihedsstraf kan fraviges.

I tilknytning til de foreslåede strafskærper skal det generelt bemærkes, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og at de angivne strafpositioner vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

(straffuldbyrdelsesloven)

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i straffuldbyrdelseslovens § 78 a, stk. 3, hvorefter tilladelse til afsoning på bopælen under intensiv overvågning og kontrol ikke kan meddeles for personer, der er idømt fængselsstraf indtil 14 dage for overtrædelse af våbenlovgivningen, medmindre straffen tillige er idømt for overtrædelse af anden lovgivning, og den eller de skete overtrædelser af våbenlovgivningen ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde.

Bestemmelsen indebærer navnlig, at personer, der i førstegangstilfælde idømmes 7 dages fængsel for ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængeligt sted, jf. våbenlovens § 4, stk. 1, eller i andengangstilfælde idømmes 14 dages fængsel, ikke vil kunne opnå tilladelse til at afsone på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Det forudsættes, at overtrædelse af våbenlovgivningen ikke anses for at have haft væsentlig betydning for den samlede fængselsstrafs længde, hvis det kan lægges til grund, at straffen for overtrædelse af våbenlovgivningen ikke udgør mere end en tredjedel af den samlede straf. Det forudsættes, at politidirektøren, når sagen fremsendes til kriminalforsorgen efter domfældelsen, afgiver en udtalelse om, hvorvidt eventuelle overtrædelser af anden lovgivning end våbenlovgivningen har været af væsentlig betydning for den samlede strafs længde.

Hvis den samlede straf, der ønskes afsonet med fodlænke, overstiger 14 dage, gælder den foreslåede bestemmelse ikke, uanset om der indgår en straf på 14 dages fængsel eller mindre for overtrædelse af våbenlovgivningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Til § 6

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1260 af 23. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

§ 114 a. Begås en af de i nr. 1-6 nævnte handlinger, uden at forholdet omfattes af § 114, kan straffen overstige den højeste for lovovertrædelsen foreskrevne straf med indtil det halve. Hvis den højeste straf, der er foreskrevet for den pågældende handling, er mindre end 4 års fængsel, kan straffen dog stige til fængsel indtil 6 år.

1) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266, § 288 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 1 i konventionen af 16. december 1970 om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer, artikel 1 i konventionen af 23. september 1971 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed eller artikel II i protokollen af 24. februar 1988 til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart.

2) (Udelades)

3) (Udelades)

4) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 186, stk. 1, §§ 192 a, 192 b, 237, 244, 245, 246, 260, 266, 276, 278, 279, 279 a, 281, 288 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 7 i IAEA-konventionen (Det Internationale Atomenergiagenturs konvention) af 26. oktober 1979 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.

1. I § 114 a, nr. 1 og nr. 4-6, ændres »192 a« til: »192 a, stk. 2«.

5) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, § 252, stk. 1, §§ 260, 266, 288 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 3 i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden eller artikel 2 i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen.

6) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 192 a, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 2 i den internationale konvention af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger.

§ 192 a. Den, som i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, udfører, transporterer, erhverver, overdrager, besidder, bærer, anvender, tilvirker, udvikler eller med henblik på udvikling forsker i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel indtil 6 år.

2. I § 192 a indsættes som stk. 1:

»Den, som besidder, bærer eller anvender skydevåben i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 4 år, når overtrædelser sker på offentligt tilgængeligt sted.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 23. oktober 2007 som ændret ved lov nr. 67 af 11. februar 2008, foretages følgende ændring:

§ 762. (Udelades)

Stk. 2. En sigtet kan endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at han har begået

1) en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod, eller

2) en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 123, § 134 a, §§ 244-246, § 250 eller § 252, såfremt lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

1. I § 762, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »§ 134 a,«: »§ 192 a, stk. 1,«.

§ 3

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1316 af 26. november 2007, foretages følgende ændringer:

§ 1. (Udelades)

Stk. 2. Undtaget fra forbuddet er:

a) Luft- og fjederbøsser, bortset fra de i stk. 1, nr. 6, nævnte, og ammunition her- til,

b) indstikningspatroner af kaliber ikke over 4,5 mm og dertil hørende ammunition med kugleformet projektil og patron- længde ikke over 12 mm,

c) slagteapparater, der udelukkende kan anvendes til slagting, og ammunition, der udelukkende kan anvendes dertil,

d) pyrotekniske artikler.

Stk. 3-6. (Udelades)

§ 2. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, ved overdragelse at erhverve genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller at be- sidde, bære eller anvende sådanne gen- stande eller stoffer. Det samme gælder for personer under 18 år med hensyn til

1. I § 1, stk. 2, indsættes efter litra a som nyt litra:

»b) kulsyredrevne hardball- og paintball- våben,«

Litra b-d bliver herefter litra c-e.

2. I § 2, stk. 1, 2. pkt., ændres »litra a og b« til: »litra a-c«.

de genstande, der er omfattet af § 1, stk. 2, litra a og b.

Stk. 2-3. (Udelades)

§ 10. (Udelades)

Stk. 2. Består overtrædelsen i besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængelige steder eller gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, er straffen fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med bøde. Straffen kan stige til fængsel i 2 år, når den pågældende tidligere er straffet for overtrædelse af § 4, stk. 1.

Stk. 4-5. (Udelades)

§ 78 a. Justitsministeren eller de, der bemyndiges dertil, kan efter ansøgning fra personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 3 måneder, meddele tilladelse til, at straffen udstås på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i §§ 78 b- 78 f, såfremt

- 1) den pågældende person på gernings-tidspunktet ikke var fyldt 25 år eller
- 2) straffen er idømt for overtrædelse af færdselsloven

Stk. 2. (udelades)

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Justitsministeren kan i forbindelse hermed bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at straffuldbyrdelsen udsættes.

3. § 10, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Består overtrædelsen i besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, er straffen fængsel indtil 2 år.«

4. § 10, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med fængsel indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder dog med bøde.«

§ 4

I lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1337 af 3. december 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 78 a indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Tilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke meddeles personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, medmindre straffen tillige er idømt for overtrædelse af anden lovgivning, og den eller de skete overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4